

Petr Vronský (* 4. března 1946 v Praze) je český houslista, dirigent a hudební pedagog. Narodil se v hudebnické rodině. Jeho dědeček Bóža Wronski (1889-1953) byl operní a populární operetní tenorista v Praze, otec Karel Vronský (1918-1999) houslista, člen FOK, České filharmonie, dlouholetý koncertní mistr Moravské filharmonie Olomouc, operního orchestru Divadla J.K. Tyla v Plzni a profesor na Konzervatoři tamtéž. Po vzoru svého otce se pod jeho vedením odmalička věnoval houslím. Stal se vítězem celostátních kol Soutěže tvořivosti mládeže v letech 1957, 1958 a 1959. (P. Sarasate Cikánské melodie, F. Mendessohn Bartholdi Koncert pro housle 1. věta). Ve studiu houslí pak u něho i pokračoval na Vyšší hudební škole v Kroměříži (první ročník). V roce 1961 (15 let) udělal konkurz do Moravské filharmonie Olomouc do skupiny druhých houslí a po přestěhování do Plzně v roce 1962 pak do operního orchestru Divadla J. K. Tyla v Plzni. V témže roce začal navštěvovat Konzervatoř v Plzni a stal se jejím prvním absolventem. Během studií sice hrál veřejně houslové koncerty A. Dvořáka, A. Chačaturjana, J. Brahmsa, W. A. Mozarta nebo 24 Capriccií N. Paganiniho a v roce 1964 získal 3 cenu v soutěži Beethovenova Hradce, více ho ale začala zajímat práce dirigenta. Inspirující pro něj bylo působení dirigentů B. Lišky, J. Kouta, K. Vašaty a D. Brázdy. Na Akademii múzických umění začal studovat dirigování. Během studií získával zkušenosti ve Vysokoškolském uměleckém souboru Praha, s nímž absolvoval řadu koncertů doma i v zahraničí.

Jeho první angažmá bylo v operním souboru Divadla J. K. Tyla v Plzni, kam nastoupil v roce 1971 a současně i nahrál řadu snímků s Rozhlasovým orchestrem Plzeň. V tomto období se úspěšně zúčastnil dirigentských soutěží v Olomouci 1970, Besanconu 1971 a Berlíně 1973. V roce 1974 se stal šéfem opery Státního divadla Zdeňka Nejedlého v Ústí nad Labem. Výborné pěvecké obsazení souboru a kvalitní orchestr mu umožnily mimo běžný repertoár uvést poprvé v Ústí nad Labem operu R. Strausse Růžový kavalír nebo G. Donizettiho Roberto Devereux, hranou pod názvem „Královnin prsten“. S operním orchestrem pak dirigoval i symfonické koncerty.

Do Státní filharmonie Brno nastoupil v roce 1979 jako dirigent a v roce 1983 se stal jejím šéfdirigentem. S tímto orchestrem absolvoval řadu koncertů, nahrávek rozhlasových i gramofonových a dlouhodobější zahraniční zájezdy do Německa, Španělska a Japonska. Své působení v Brně ukončil v roce 1991 a nastoupil jako dirigent do Kammeroper Wien. Tato nadějná spolupráce byla ale po jedné sezóně ukončena, když z vlasteneckých důvodů odmítl řídit Prodanou nevěstu B. Smetany inscenovanou jako „sociální drama“ inspirované bouřlivými událostmi posledních let.

Od roku 1992 byl pak bez angažmá až do roku 2003. V tomto období byl často zván k hostování u českých a zahraničních orchestrů například Antverpského královského filharmonického orchestru, Berlínských symfoniků, Devlet Senfoni Orchestrasi Istanbul, Metropolitan Orchestra Tokio, Filharmonického orchestru Rio de Janeiro, Mnichovského rozhlasového orchestru, Petrohradského filharmonického orchestru, Yumiuri symfonického orchestru v Tokiu, Jeruzalemského symfonického orchestru Izrael atd. Spolupracuje také s Českou filharmonií, Symfonickým orchestrem FOK, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu a s operními scénami doma (Národní divadlo Praha, Státní opera Praha, Janáčkova opera Brno, Divadlo J. K. Tyla Plzeň) i v zahraničí (Kammeroper Wien, Dance Theatre Haag). Užší spolupráci pak navázal s orchestry v Bělehradě, Rio de Janeiru, Haagu a Istanbulu, kde v roce 2004 uvedl Stabat Mater A. Dvořáka poprvé v Turecku. Po častých hostováních a úspěšných zahraničních zájezdech s Janáčkovou filharmonií Ostrava byl v roce 2003 pozván, aby převzal místo jejího šéfdirigenta.

S Janáčkovou filharmonií Ostrava spojenou ještě s japonskými orchestry dirigoval v roce 2003 v Tokiu jako první zahraniční dirigent Beethovenovu 9. symfonii s 5 000 členným pěveckým sborem. Po nešťastných událostech spojených s výměnou ředitele Janáčkovy filharmonie v roce 2006 dostal nabídku na místo šéfdirigenta Moravské filharmonie Olomouc, kterou v její jubilejní 60. sezóně přijal, a kde zůstal až do roku 2018, kdy nastoupil na místo šéfdirigenta Severočeské filharmonie Teplice.

Mimo koncertní a operní činnost natočil desítky snímků pro Československý rozhlas, později Český a Slovenský rozhlas, gramofonové firmy Supraphon, Panton, Parma. Uvedl desítky premiér českých i zahraničních skladatelů. Je považován za všestranného dirigenta širokého záběru s mimořádným temperamentem a citem pro interpretaci. V roce 2016 obdržel Krajskou cenu Olomouckého kraje a je držitelem medailí B. Martinů, L. Janáčka, W. A. Mozarta a zlaté medaile Palackého univerzity Olomouc.